

**ΑΓΙΟΤΟΚΟΣ
ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ**

Απόσπασμα από το βιβλίο:

Τόμος Α΄ - 7η Έκδοση

**Μαρτυρίες Προσκυνητών
Όσιος Παΐσιος ο Αγιορείτης
1924-1994**

Σελ. 448 - 451

**Νικολάου Α. Ζουρνατζόγλου
Επισημηναγού ε.α.
Μέλους Αεροπορικής
Ακαδημίας**

Εκδότης - Συγγραφέας

Ἑλληνική λαϊκή ποίηση

“Σημαίνει ὁ Θεός, σημαίνει ἡ γῆ, σημαίνουν τὰ ἐπουράνια,
 σημαίνει κι ἡ Ἁγία Σοφία, τό μέγα μοναστήρι,
 μέ τετρακόσια σήμαντρα κί ἐξηναδυό καμπάνες,
 κάθε καμπάνα καί παπᾶς, κάθε παπᾶς καί διάκος.
 Σιμά νά βγοῦνε τ’ ἅγια καί νά ’βγεῖ ὁ Βασιλέας,
 Φωνή τούς ἦρθ’ ἐξ Οὐρανοῦ καί ἀπ’ ἀγγέλου στόμα:
 -Πάψετε τό Χερουβικό κί ἄς χαμηλώσουν τ’ ἅγια,
 γιατί εἶναι θέλημα Θεοῦ ἡ Πόλη νά τουρκέψει.
 Μόν’ στείλτε λόγο στή Φραγκιά νά ’ρθοῦνε τρία καράβια,
 τό ’να νά πάρει τό Σταυρό καί τ’ ἄλλο τό Βαγγέλιο,
 τό τρίτο τό καλύτερο τήν Ἁγία Τράπεζά μας,
 μή μᾶς τήν πάρουν τὰ σκυλιά καί μᾶς τήν μαγαρίσουν.
 Ἡ Δέσποινα ταράζεται καί κλαίει καί δακρῦζει.
 σώπασε, κυρά Δέσποινα, μήν κλαίεις, μή δακρῦζεις,
 πάλι μέ χρόνους, μέ καιρούς, πάλι δικά μας θ’ ἄναι.”

Ἀπό τόν “Μαρμαρωμένο Βασιλιᾶ”, Γ. Βιζυηνός, 1874

“Όταν τρανέψης γυιόκα μου, κί ἄρματωθῆς καί κάμης
 τόν ὄρκο στήν Ἐλευθερία, σύ κί ὅλη ἡ νεολαία
 νά σώσετε τή Χώρα.
 τότε θέ νάρθ’ ὁ ἄγγελος κί ἀγγελικές δυνάμεις,
 νά μποῦνε, νά ξυπνήσουνε, νά ποῦν στόν Βασιλέα
 πώς ἦλθε πιά ἡ ὥρα!
 Κί ὁ Βασιλιᾶς θά σηκωθῆ, τή σπάθα του θ’ ἀδράξη
 καί στρατηγός σας θέ νά βγῆ, στό πρῶτο του Βασίλειο
 τόν Τοῦρκο νά χτυπήση,
 Καί χτύπα, χτύπα, θά τόν πά’ μακριά νά τόν πετάξη,
 πίσω στήν Κόκκινη Μηλιά, καί πίσω ἀπό τόν ἥλιο,
 πού πιά νά μή γυρίση”.

Τις τελευταίες ημέρες ο Γέροντας κοίταζε διαρκώς στον ούρανό. Όταν ρωτήθηκε τι κοίταζε, απάντησε: «Αεροπλάνα! – Αεροπλάνα!» Και διευκρίνισε άμεσα: «Όταν θα γίνουν τα γεγονότα με την Τουρκία, το Αίγαίο θα γεμίσει αεροπλάνα.»

ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ

1. Σέ πολλές μαρτυρίες πού ἀφοροῦν τήν παράδοσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως στούς Ἕλληνες, φέρεται ὁ Γέροντας εἰπών ὅτι θά μᾶς τήν παραχωρήσουν οἱ Ρῶσοι ἀναγκαζόμενοι ὑπό τῶν περιστάσεων. Σέ λίγες μαρτυρίες ὁ Γέροντας λέγει ὅτι θά μᾶς τήν παραχωρήσουν οἱ Μεγάλες Δυνάμεις (Ἀμερική, Ἀγγλία κλπ.). Τά προαναφερόμενα δέν συνιστοῦν διαφοροποίησησιν τοῦ Γέροντος, διότι ὁ Γέροντας ἐγνώριζε ὅτι οἱ Ρῶσοι, οἱ ὅποιοι θά ἔχουν τήν κυριαρχία τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δέν θά μᾶς τήν παραχωρήσουν ἐξ ἀγάπης ἢ ἐκ λόγων δικαιοσύνης, ἀλλά πιεζόμενοι ὑπό τῶν Δυτικῶν Δυνάμεων, κυρίως Ἀγγλο-Ἀμερικανῶν.

2. Ἀναφορικά μέ τίς ἐπιπτώσεις τῶν γεγονότων γιά τήν Ἑλλάδα, [τῶν ὁποίων (ἕνα) ἀποτέλεσμα θά εἶναι (καί) ἡ παράδοσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως στούς Ἕλληνες], οἱ διάφορες μαρτυρίες ἐκ πρώτης ὄψεως διαφέρουν, ὅπως π.χ. “Ἐμεῖς δέ θά πάθουμε μεγάλο κακό” (σελ. 446), “χωρίς νά χυθῆ ἑλληνικό αἷμα” (σελ. 416), “Οἱ Τοῦρκοι πιθανόν νά καταλάβουν προσωρινά δύο νησιά” (σελ. 409), “Θά ποῦμε τό ψωμί ψωμάκι” (σελ. 429), “Θά πονέσει ἡ Ἑλλάδα” (σελ. 431), “Μήν περιμένῃς πόλεμο” (σελ. 422) κλπ.

α) Ἐκ τοῦ συνόλου τῶν σχετικῶν μαρτυριῶν (πού καταγράφηκαν εἴτε στό παρόν πόνημα εἴτε καί σέ ἄλλα, ὡς καί πλήθους ἄλλων προφορικῶν) εἶναι καταφανές ὅτι ὁ μακαριστός Γέροντας «ἔβλεπε» ὅτι τά γεγονότα θά ἐξελιχθοῦν σέ δύο φάσεις. Στή μέν πρώτη θά ὑπάρξει μία πρόκλησις ἀπό τήν Τουρκία μέ συνέπειες (μικρές καί παροδικές) εἰς βάρος τῆς χώρας μας. Στή δέ δευτέρα φάσι θά συμβεῖ ἡ συντριβή τῆς Τουρκίας ἀπό τοὺς Ρώσους, ὁ εὐρωπαϊκός καταστρεπτικός πόλεμος καί ἡ ἀναίμακτος (ἐξ ἐπόψεως ἑλληνικῆς) παραλαβή τῆς Πόλεως ὑπό τῶν Ἑλλήνων, ἐκ τῶν κατεχόντων αὐτήν Ρώσων, τῇ πιέσει τῶν Δυτικῶν Δυνάμεων.

β) Ὁ Γέροντας σέ κάθε ἕνα συνομιλητή του δέν προέβαινε σέ ἀναλυτική, διεξοδική περιγραφή τῶν σχετικῶν γεγονότων

μέ χρονολογική σειρά, αλλά άλλοτε μιλούσε για συγκεκριμένη φάσι καί άλλοτε παρουσίαζε τήν τελική έκβαση τῶν γεγονότων. Συγκεκριμένα, ὅταν π.χ. ὁ Γέροντας ὁμιλῇ περί μικρῶν συνεπειῶν εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος, ἀναφέρεται στήν τουρκική πρόκληση (α' φάσι), ἐνῶ ὅταν διαβεβαιώνη ὅτι “δέ θά πέσει οὔτε ντουφεκιά” (ἐννοεῖται, ἀπό ἐλληνικῆς πλευρᾶς), ἀναφέρεται στήν παράδοση τῆς Πόλεως στούς Ἕλληνες (β' φάσι).

3. Ὁ Γέροντας μέ τήν διάκρισι πού τόν χαρακτήριζε ἐλάμβανε σοβαρά ὑπ' ὄψιν τήν προσωπικότητα, τήν ιδιαιτερότητα καί τή ψυχολογική κατάστασι τοῦ συνομιλητοῦ του. Ἔτσι, ἀνάλογα μέ τήν περίστασι, άλλοτε τόνιζε ὀρισμένα γεγονότα, ἐνῶ άλλοτε μιλούσε συγκεκριμένα γιά λόγους τούς ὁποίους ὁ ἴδιος ἐγνώριζε.

Μακεδονικό-Σκόπια

Γιά τό θέμα τῆς Μακεδονίας καί τίς διεκδικήσεις τῶν Σκοπίων ὑπάρχουν ἀνέκδοτες μαρτυρίες ὅτι ὁ Γέροντας ἀγωνίσθηκε νά μᾶς ἀφυπνίσῃ καί εἶχε ἐνημερώσει σχετικῶς καί προτρέψει γιά τίς ἐνέργειες πού ἔπρεπε νά γίνουν, προκειμένου νά ἀποσοβηθῇ ὁ κίνδυνος. Ἡ σιγουριά του ὅτι “ἡ Παναγία θά βάλῃ τό χέρι Της” (σελ. 423), λίγο πρὶν τήν ὄσιακή ἐκδημία του, πιθανότατα ὀφείλεται εἰς «ἄνωθεν πληροφορία» γιά τήν ἀγαθή ἐκβαση τοῦ ζητήματος.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΑΝΤΙΠΤΕΡΑΡΧΟΥ (Ι) ε.α., ΤΗΣ ΠΟΛΕΜΙΚΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

Κάποια μέρα μετά το Δεκαπενταύγουστο του 2013 (θα ήταν 16 ή 17 του μήνα) είχα από το πρωί βαρυθυμία. Ήταν μεγάλη η αγωνία μου για την εξέλιξη της όλης κατάστασης στην οποία έχει περιέλθει η πατρίδα μας· προβληματιζόμουν για το πώς θα μπορέσει ο κόσμος να τα βγάλει πέρα - ιδίως οικονομικά- τον ερχόμενο χειμώνα.

Ασφαλώς, έκανα προσευχή, για να μη με πιάσει απελπισία. Μεταξύ άλλων, ζήτησα από τον Θεό να με βοηθήσει να ανταποκριθώ σωστά στις μεγάλες ευθύνες της δουλειάς μου. Ιδιαίτερη ήταν η αγωνία μου για τα εθνικά θέματα και αναρωτιόμουν αν θα πραγματοποιηθούν τελικά όσα προείπε ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός αλλά και ο Άγιος Παΐσιος.

Το μεσημέρι ξάπλωσα λίγο για να ξεκουραστώ. Στον ύπνο μου είδα ότι ήρθε στο δωμάτιο ο Άγιος Παΐσιος. Στάθηκε όρθιος μπροστά στο κρεβάτι μου. Η μορφή του ήταν γαλήνια και χαμογελούσε· το πρόσωπό του ακτινοβολούσε. Είχε τα χέρια του σταυρωμένα στο στήθος, όπως ακριβώς εικονίζεται σε μια γνωστή φωτογραφία του. Βλέποντάς τον, ένιωθα μεγάλη ειρήνη και χαρά. Με κοίταξε και μου είπε:

«Θεόδωρε, όλα θα γίνουν όπως τα έχω πει· να είσαι σίγουρος. Μην έχεις καμία αμφιβολία!»

Ξυπνώντας, διηγήθηκα το όνειρο στη σύζυγο και στους δικούς μου. Στη συνέχεια, επικοινωνήσα με γνωστό μου ασκητή στο Άγιον Όρος για να του μιλήσω σχετικά. Παρόλο που παραδέχτηκα εκ προοιμίου ότι η Εκκλησία μας και οι Πατέρες τηρούν επιφυλακτική στάση απέναντι στα όνειρα, εκείνος, πριν καν ολοκληρώσω την αφήγηση, με διέκοψε λέγοντας:

«Θεόδωρε, ήταν σίγουρα ο Άγιος Παΐσιος!»

Η φωτεινή μορφή και το χαμόγελό του έχουν αποτυπωθεί στο νου μου και είναι αδύνατο να διαγραφούν. Εύχομαι να μας βοηθήσει με τις πρεσβείες του.

Από το αρχείο των Εκδόσεων Αγιοτόκος Καππαδοκία